Una remuntada a l'abast

El Girona enceta l'eliminatòria final del «play-off» d'ascens amb una derrota per la mínima a Pamplona que haurà de capgirar dissabte a Montilivi

Osasuna - Girona

CARLES ROSELL · ENVIAT ESPECIAL | PAMPLONA

Ningú havia dit que seria fàcil. Per pujar, cal suar de valent i sortir viu del Sadar era una prioritat. El Girona ho va fer. Segurament, no com li hauria agradat, però el 2-1 final deixa l'eliminatòria del tot oberta. Un mal inici, amb gol de Kenan Kodro inclòs, va tornar a dibuixar un escenari complicat, però els de Machín es van refer i fins i tot van ser capaços d'empatar mitjançant Kiko Olivas. La clatellada de Maikel Mesa al 78 va ser cruel, però no decisiva, perquè dissabte Montilivi dictarà sentència i la remuntada, pel que es va veure ahir a Pamplona, és ben a l'abast.

S'havia dit i redit que a Pamplona calia saltar al camp amb els cinc sentits activats. L'Osasuna, en l'anterior eliminatòria contra el Nàstic, havia abusat del factor camp per decantar l'eliminatòria cap al seu bàndol a les primeres de canvi i el Girona no volia patir quelcom similar. Advertits després de rebre dos gols a Còrdova en tan sols un quart d'hora, els blanc-i-vermells sabien que calia saltar al Sadar amb el radar a punt i que qualsevol badada podia ser letal. No s'equivocaven Machín i els seus: els locals van engegar la maquinària ben aviat i van sortir a mossegar. Era imprescindible defensar-se amb ungles i dents i deixar passar la tempesta, però una vegada més alguna cosa va fallar. Pel motiu que fos, el cas és que als cinc minuts Osasuna ja manava al marcador. Només va necessitar una arribada clara per batre Becerra, com havia passat set dies abans al camp del Còrdova. Roberto Torres va rebre a tres quarts de camp i va obrir a banda dreta per la pujada de De las Cuevas. Aquest, sense rumiar-s'ho massa, va penjar la pilota al cor de l'àrea i allà va aparèixer el cap de Kenan Kodro, que es va imposar a qualsevol intent dels defenses per repel·lir el perill. La rematada, no massa forta però si col·locada, va batre l'estirada de Becerra, tot i que el porter va arribar a tocar la pilota. Cinc minuts, només un xut en contra i el Girona que ja es veia per sota del marcador.

El càstig arribava massa aviat, amb l'equip encara en fred, col·locant-se al camp i recordant totes les consignes repassades al marcador. El mal ja estava fet, el marcador era advers i una vegada més, com a l'Arcángel, calia remar contracorrent. El gol va produir un efecte ben curiós. Lluny d'animar l'Osasuna, va conformar els locals, que van fer una passa enrere i que pocs minuts després de marcar es van limitar a esperar. El Girona, amb el resultat advers i encara un món per davant, va fer-se amo del joc, va guanyar metres, va treure's la son de les orelles i va dedicar-se a tocar i tocar, tot buscant una oportunitat que costaria un munt de fabricar. Perquè als gironins, tot i dominar durant un grapat de minuts, els va faltar una mica més de sang freda als metres finals. Al minut 11, una falta servida per Granell va acabar a les mans de Nauzet en la primera arribada amb cara i ulls dels de Machín, mentre que al 22 la centrada de Mata al segon pal la rematava Maffeo perquè l'exporter del Sabadell bloqués sense massa dificultats. De l'Osasuna, no hi havia notícies. Tan sols un xut de Merino a l'esquerra de

Becerra al 31.
D'ocasions, abans del descans, n'hi va haver ben poques. El Girona no va acabar de concretar amb perill el seu domini, que va anar in crescendo amb el pas dels minuts. Tot i jugar a fora, la possessió era blanc-i-vermella i era qüestió de temps que els catalans acabessin per foradar la porteria de Nauzet. Ho hauria pogut fer Mata, ahir titular, al 27. Tot i regirar-se amb molt d'encert del seu marcador i de plantar-se a l'àrea amb opcions de fer-la grossa, l'atacant va veure com Nauzet l'enderrocava clarament. El penal semblava clar, però Munuera Montero va fer la vista grossa i no se la va voler jugar. L'atacant tornava a caure dins l'àrea uns minuts després, encara que aquest cop l'acció era menys clara que l'anterior. Tot això, abans que el mateix Mata, al llindar del descans, rematés una centrada franca de Clerc a les mans de Nauzet.

A Enrique Martín no li acabava d'agradar el que estava veient. Com a mínim, pel que feia a l'atac. El seu equip, tret del gol de Kenan Kodro als primers minuts, no havia xutat amb cara i ulls a la porteria defensada per Becerra i el tècnic navarrès va decidir donar entrada al veterà Nino a la davantera. L'atacant, precisament, va convertir-se en el protagonista de la primera acció d'atac d'Osasuna a la segona meitat. Una oportunitat d'allò més clara en la que Nino va plantar-se sol davant Becerra i el porter va salvar el perill amb la cama. Aquell panorama plàcid del primer temps havia canviat i ara eren els navarresos els que dominaven i apretaven. El Girona no es trobava còmode i després que Lejeune salvés els mobles a l'àrea evitant una rematada local, era Borja el que xutava desviat en una de les poques aproximacions dels de Machín. El sorià, va apostar per asseure Cristian Herrera i donar entrada a Sobrino com a revulsiu, a l'espera que la velocitat i insistència del manxec canviés el panorama.

Una falta sobre el mateix Sobrino va permetre a Lejeune posar a prova els reflexos de Nauzet al 66. Al Girona li costava arribar amb perill a l'àrea contrària i la pilota aturada era la millor manera de posar la por al cos al seu rival. Definitivament, l'entrada del davanter va donar un plus més al Girona. El de Daimiel, al 70, va decidir llançar-se a l'aventura, va plantar-se a l'àrea contrària i allà va trobar el cos de Nauzet, que va enviar a córner. En aquesta jugada Miguel Flaño hauria d'haver vist la segona groga per una falta a Borja que va deixar sol Sobrino en la contra.

L'empenta inicial d'Osasuna s'havia calmat i si hi havia algun moment per empatar el partit era aquell. A la sortida del córner de la jugada anterior va arribar l'1-1. L'acció des de la banda dreta la va pentinar Alcalá al cor de l'àrea i allà va trobar Kiko Olivas. El central, entrant des del darrere, va posar el peu just a temps per superar la mitja sortida de Nauzet i fer embogir els 450 gironins que xalaven de valent des de la graderia del Sadar. Massa poc va durar l'alegria. El més difícil s'havia fet. Marcar fora és garantia d'èxit i per davant hi havia menys de 20 minuts per aguantar el resultat o, fins i tot, per aventurar-se a una victòria que deixaria l'ascens mig encarrilat. Però el destí ha decidit que si el Girona vol pujar ho haurà de fer patint de valent i per això, al 77, el va castigar amb una nova patacada. Torres es va internar a l'àrea com va voler, la defensa va badar i Maikel Mesa va rebre com va voler, va regirar-se i va batre Becerra amb un xut ajustat al pal esquerre. Quan millor estaven els gironins. El 2-1 ja no es va moure i al final la sensació que va quedar és que representa un marcador remuntable. Aquest cop ho ha de ser.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/06/16/remuntada-labast/788921.html?utm_source=rss